

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]
en Bestemmelse, der kan hindre et saadant Misbrug af Reklamering.

Laurits Pedersen: Jeg vil gerne sige til den højtærede Landbrugsminister, at det, der staar i Udvalgsbetænkningen fra i Fjor angaaende Kløveravner, det ønsker jeg i hvert Fald læst paa den Maade — og det er ogsaa Udtryk for den Forhandling, der fandt Sted i Udvalget —, at man ønskede ikke at gaa imod Bestemmelsen om, at Restlagrene af Kløveravner skulde kunne anvendes, men man var samtidig meget tilfreds med, at det ud over en vis begrænset Tidsfrist blev forbudt at anvende dem. Jeg kan ikke se, at der er nogen Uoverensstemmelse imellem dette og saa det, at jeg ikke ønsker dette Lovforslag fremmet, der jo tager Sigte paa at tillade en fortsat Anvendelse af Kløveravner. Jeg kan ikke se noget Modsætningsforhold her.

Jensen (Lillering): Jeg vil kun sige til det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen, at han og jeg ikke har den samme Opfattelse af den Enighed, der blev bragt til Veje i Udvalget. Man enedes dør om den Udtalelse, der staar i Betænkningen. Derfor kan man ikke komme og sige, at der var Tale om Lagre, for jeg kan i hvert Tilfælde ikke erindre, at der blev talt noget om de Lagre, der var til Stede. Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen udtalte, at jeg har sagt, at Kløverbælgene havde samme Foderingsværdi som almindelig velbjærget Kløverhø. Jeg sagde: Analysen viser, at det har den samme Værdi. Det er meget muligt, at man ikke opnaar det samme Resultat ved Fodring. Men saa ønsker jeg, hvis det er saadan, at disse Kløveravner er værdiløse, at vi faar slaaet en Pæl igennem den modsatte Tro, at vi faar slaaet det fast, saaledes at man kan sige til de Mennesker, der beskæftiger sig med disse Ting, at Kløveravnerne er værdiløse, og vi vil ikke have dem. Jeg ønsker, at vi giver disse Mennesker ren Besked, og jeg vil gerne anbefale, at den Tidsfrist, der nu tænkes givet, bliver anvendt til dette.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg skal naturligvis ikke bestride, at det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen har ment i Fjor, da han underskrev Udvalgets Betænkning, at det kun var de Lagre, der var til Stede, han tænkte paa, men jeg maa hævde, at hvis det er rigtigt, saa har det ærede Medlem været meget uheldig med sin Andel i Affattelsen

af Betænkningen. Jeg bliver derfor desværre nødt til med Formandens Tilladelse at citere denne Betænkningss Udtalelser for tredje Gang. Der staar saaledes:

„Udvalget er enig i, at der i visse Tilfælde i Foderblandinger kan indgaa saadanne hjemlige Fodermidler (Lucernemel og Kløverbølge), der har en betydelig Foderværdi uden at opfylde Kravet om 65 Foderenheder pr. 100 kg.“

Der staar ikke det fjerneste i Udvalgets Betænkning om, at man herved kun har tænkt paa de eksisterende Lagre, der staar kort og godt, at man er enig om, at Stofferne kan anvendes. At det ærede Medlem har haft den Opfattelse, som han nu udtrykker, er formodentlig rigtigt, naar det ærede Medlem siger det, men saa synes jeg i alt Fald, at han skulde se at give sine Tanker et klarere Udtryk en anden Gang.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Grønning har Ordet for en kort Bemærkning.

Grønning: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for hans venlige Tilsagn om at ville tage Hensyn til det, jeg har fremhævet om det betænelige i at medtage flere Stoffer. Det, vi sagde i Betænkningen i Fjor, var — som det nu er citeret flere Gange —, at vi, uanset at Kløveravner ikke opfylder Betingelsen om de 65 Foderenheder pr. 100 kg., kunde ønske at gøre en Undtagelse for dette Foder og i det hele taget for Fodermidler af betydelig Foderværdi. Men det, Ministeren nu foreslaar, er i Virkeligheden at slette enhver Grænse. Det var det, jeg udtrykte min Betænelighed ved, jeg nærer nemlig Frygt for, at der saa skal blive Mulighed for ogsaa at indblande saadan noget som Frøaffald, der slet ingen Værdi har. Det vil vi meget nødig være udsat for, og derfor er jeg glad ved, at Ministeren har stillet i Udsigt, at man muligvis helt kan slette „og lignende Stoffer“.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Laurits Pedersen: Ja, jeg synes jo, det af Betænkningen klart fremgaar, at Meningen med Forbudet mod Anvendelse af Kløveravner er, at det inden for en begrænset Tid skal være tilladt at anvende disse ringe Fodermidler, og deraf maa det følge, at hele Udvalget under almindelige Forhold ikke ansaa det for rimeligt at anvende dem, men at Udvalget dog ikke vilde hindre Firmaerne, der har faaet Beholdnin-